

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală BANDIT – marca Uniunii Europene nr. 1 205 061

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 octombrie 2020 în cauza R 730/2020-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și repunerea mărcii Uniunii Europene nr. 1 205 061 în situația anterioară în conformitate cu cererea formulată;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața Camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 104 alineatul (1) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Arnautu/Parlamentul

(Cauza T-740/20)

(2021/C 44/83)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marie-Christine Arnautu (Paris, Franța) (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea ca admisibilă a excepției de nelegalitate și ca nelegal a articolului 33 alineatele (1) și (2) din NASD;
- în consecință, constatarea lipsei temeiului juridic al deciziei Secretarului General din 21 septembrie 2020 și anularea acesteia;

în principal,
- constatarea faptului că Marie-Christine Arnautu a făcut dovada muncii asistentului său în conformitate cu articolul 33 alineatele (1) și (2) din NASD și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene;

în consecință,
- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din data de 21 septembrie 2020, notificată pe cale electronică la 23 octombrie 2020, adoptată în aplicarea articolului 68 din decizia 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European din 19 mai și 9 iulie 2008 „privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European” modificată, de constatare a unei creanțe față de reclamantă în cuantum de 87 203,46 euro, cu titlul de plăți nedatorate în cadrul asistenței parlamentare, și de motivare a recuperării acesteia;

- anularea notei de debit nr. 7000001577 din 22 octombrie 2020 de constatare a unei creanțe față de Marie-Christine Arnautu, în urma deciziei Secretarului General de restituire a plăților nedatorate, din 21 septembrie 2020, și adoptată în temeiul articolului 68 din Normele de aplicare a statutului deputaților (NASD) referitor la cheltuielile de asistență parlamentară;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe excepția de nelegalitate pentru încălcarea principiului securității juridice și a principiului încrederii legitime prin articolul 33 din Normele de aplicare a Statutului deputaților (denumite în continuare „normele de aplicare”) adoptate prin decizia din 19 mai și 9 iulie 2008 a Biroului Parlamentului European, în special din cauza lipsei de claritate și de precizie a acestora. Reclamanta susține că lipsa de precizie a dispozițiilor atacate conduce la o încadrare pretoriană a normei juridice conținute de normele de aplicare. Or, detalierea probei muncii unui asistent parlamentar nu a fost statuată de jurisprudența Bilde și Montel decât în noiembrie 2017, jurisprudența Gorostiaga din 2005 referindu-se doar la dovada plății salariilor de către agentul de plată. Astfel, dispozițiile atacate ar prezenta, din 2008, elemente de incertitudine și lipsă de claritate. Reclamanta adaugă că, în pofida riscurilor de incertitudine juridică, Parlamentul European nu a reglementat cu precizie și claritate procedura de control al asistenței parlamentare, nici nu a formalizat obligația de constituire și de conservare în sarcina deputatului, și nici măcar regimul probelor acceptabile, identificabile și date.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea unei norme fundamentale de procedură și a dreptului la apărare. Reclamanta susține că Secretarul General a renunțat la orice audiere personală cu încălcarea articolului 68 din normele de aplicare. Reclamanta adaugă că, procedând astfel, Secretarul General a privat-o de un drept fundamental, de dezbateră directă cu autoritatea care intenționa să adopte decizia și de o discuție în contradictoriu cu privire la probe.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2020 – Veronese/EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE)

(Cauza T-749/20)

(2021/C 44/84)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Veronese (Paris, Franța) (reprezentant: S. Herrburger, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală VERONESE – marca Uniunii Europene nr. 8 831 844

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de anulare

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 26 octombrie 2020 în cauza R 1951/2020-4